

ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

អែលឌឺរ អិល ថម កែវី

នៃក្រុមសាវ័ក 12 នាក់

ដំណឹងល្អបង្រៀនយើងនូវរឿងទាំងអស់ដែលយើងត្រូវដឹង

ដើម្បីត្រឡប់ទៅរស់នៅជាមួយនិងព្រះវរបិតារបស់យើង

ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌

សាវ័កប៉ូលបានប្រកាសដោយក្លាហានថា: "ត្បិតខ្ញុំគ្មានសេចក្តីខ្មាស់ចំពោះដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ពីព្រោះជាព្រះចេតនានៃព្រះ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ" (រ៉ូម 1:16) ។ ភាពក្លាហានដូចគ្នានេះក៏ត្រូវបានប្រកាសដោយ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងផងដែរ នៅពេលដែលពួកគេបំរើនៅផ្នែកជាច្រើននៃពិភពលោក ។

និយាយជាទូទៅ ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជារូបមន្តនៃគ្រឿងផ្សំប្រាំយ៉ាងសំរាប់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ ទីមួយ ចូរយើងពិចារណានូវអ្វីដែលអាចកើតមានឡើងចំពោះយើង បើយើងធ្វើតាមរូបមន្តនេះ ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចពិចារណានូវគ្រឿងផ្សំមួយមុខៗ ។

តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច? យើងរៀនចេញពីម៉ូសេ 1:39 ថាកិច្ចការ និងសិរិល្អរបស់ ព្រះអម្ចាស់គឺដើម្បីនាំឱ្យមានអមតភាព និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង ។ ការណ៍នេះបង្រៀនយើងថា អមតភាព និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចគឺត្រូវបំបែកពីគ្នា និងព្យែកច្បាស់លាស់ ។ អំណោយទាននៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែលបានសន្យាស្របតាមលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដែលអាចទទួលយកបាន គឺជាអំណោយទានដែលមហិមាជាងអំណោយទាននៃអមតភាព ។

យោងតាមអែលឌឺរ ប្រិស អ័រ ម៉ាក់ខន់យី បានថ្លែងថា: "ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចមិនមែនជាងារ ដែលមានតែសេចក្តីបញ្ជាក់ចំពោះរយៈពេលគ្មានទីបញ្ចប់ នៃជីវិតនាពេល អនាគតនោះឡើយ អមតភាពគឺការរស់នៅជារៀងរហូតនៅក្នុងសណ្ឋានដែលបានរស់ឡើងវិញ ហើយដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ មនុស្សទាំងអស់នឹងទទួលបានជីវិតដែលបន្តទៅមុខគ្មានទីបញ្ចប់នេះ ។ ប៉ុន្តែមានតែជនណាដែលគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យនៃដំណឹងល្អដ៏ពេញលេញប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងទទួលបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចប៉ុណ្ណោះ... ។ វាគឺជា ' អំណោយទានដ៏មហិមាជាងគេ នៃអំណោយទានទាំងឡាយ ពីព្រះ...' ។ ត្បិតអំណោយទាននេះគឺជាប្រភេទ ស្ថានភាព បែបបទ និងគុណភាពនៃជីវិតដែលព្រះទ្រង់ផ្តល់គង់នៅ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ជនទាំងឡាយណាដែលទទួលបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច និងទទួលបាននូវការលើកដំកើង ពួកគេគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គ្រងមរតករបស់ពួកគេជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសាសនាចក្រ នៃកូនច្បង ពួកគេនឹងបានឈ្នះគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ មានអំណាចទាំងអស់ ហើយទទួលនូវភាពពេញលេញនៃព្រះវរបិតា" (*Mormon Doctrine* បោះពុម្ពលើកទី 2 [1996] ទំព័រ 237) ។

ករណីយកិច្ចនៃពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើងដូចដែលបានចែងនៅទំព័រទី 1 នៃ *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង* គឺដើម្បី "អញ្ជើញមនុស្សដទៃមកកាន់ព្រះគ្រីស្ទដោយការជួយពួកគេ ឱ្យទទួលដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ ការកែប្រែចិត្ត ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ការទទួលអំណោយទាន...

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងកាន់ភ្ជាប់ដំរាបដល់ចុងបំផុត” (2004) ។

នៅក្នុងសៀវភៅចំអិនអាហារជាច្រើន មានរូបភាពនៃមុខម្ហូបឆ្នាញ់ជាច្រើន រូបមន្តនោះធ្វើឱ្យ--- មានសេចក្តីរីករាយដ៏ពេញលេញក្នុងការចំអិនអាហារ។ រូបភាពទាំងនេះគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ពីព្រោះរូបភាពទាំងនេះជួយយើងនឹកឃើញពីសម្បត្តិផល បើយើងធ្វើតាមសេចក្តីណែនាំបានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ដូចដែលបានឱ្យនៅក្នុងរូបមន្ត។ វាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងគំនិតដែលមានគោលដៅ ប៉ុន្តែ សម្បត្តិផលដែលបានបង្ហាញតាមរយៈរូបភាពនៅក្នុងសៀវភៅចំអិនអាហារគឺជាសម្បត្តិផលដែលកើតមានឡើង តែនៅពេលដែលអ្វីៗត្រូវបានធ្វើយ៉ាង ត្រឹមត្រូវប៉ុណ្ណោះ។ បើការណែនាំទាំងឡាយមិនត្រូវបានធ្វើតាមនោះទេ ឬគ្រឿងផ្សំណាមួយត្រូវបានភ្លេច ឬគណនាខុស នោះរស់ជាតិ និងរូបរាងដែលចង់បានក៏រឹងទទួលបានណាស់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រូបភាពនៃមុខម្ហូបឆ្នាញ់ អាចបំរើជាការជំរុញទឹកចិត្តដើម្បីព្យាយាមធ្វើម្តងទៀត ដើម្បីបង្កើតអ្វីមួយដែលទាំងមានរស់ជាតិឆ្នាញ់ និងស្រស់ស្អាត។

នៅពេលដែលយើងគិតអំពីជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តើរូបភាពអ្វីដែលផុសឡើងនៅក្នុងគំនិត? ខ្ញុំជឿថា បើយើង អាចបង្កើតនៅក្នុងគំនិតរបស់យើងនូវរូបភាពដ៏ច្បាស់ ហើយពិតនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះយើងនឹងចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តខុសគ្នា។ យើងនឹងមិនត្រូវការការលើកទឹកចិត្តដើម្បីឱ្យធ្វើរឿងជាច្រើន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ ទីបំផុត ដូចជាការធ្វើការបង្រៀនតាមផ្ទះ ឬការសួរសុខទុក្ខតាមផ្ទះរបស់យើង ការចូលរួមការប្រជុំទាំងឡាយរបស់យើង ការទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ការរស់នៅក្នុងជីវិតដែលមានសីលធម៌ ការពោលពាក្យអធិស្ឋានរបស់យើង ឬការអានព្រះគម្ពីរ ទាំងឡាយនោះទេ។ តែយើងនឹងចង់ធ្វើអ្វីៗទាំងអស់នេះ និងកិច្ចការបន្ថែមទៀត ពីព្រោះយើងដឹងថា អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងរៀបចំយើង ដើម្បីទៅកន្លែងណាមួយដែលយើងចង់ទៅ។

ហេតុអ្វីគោលបំណងរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ត្រូវចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការជួយអ្នកដទៃ ទទួលសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់? ដើម្បីឱបក្រសោបដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវតែឱបក្រសោបទ្រង់ ដែលដំណឹងល្អនេះជារបស់ទ្រង់។ ពួកគេត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងអ្វីដែលទ្រង់បានបង្រៀនយើង។ ពួកគេត្រូវតែជឿថា ទ្រង់មានអំណាចដើម្បីរក្សាសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ចំពោះយើង តាមរយៈគុណធម៌នៃដង្ហាយធួន។ នៅពេលដែលមនុស្សទាំងអស់មានសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះពួកគេទទួលយក ហើយអនុវត្តតាមដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ និងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ដូចដែលបានកត់ត្រានៅជំពូកទី 27 នៃនិហ្វិទី 3 នូវការពឹងអាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ហើយនិងការបំរើនៅផែនដី និងដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា: “មើលចុះយើងបាន [ប្រទាន] ដល់អ្នករាល់គ្នានូវដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយនេះគឺជាដំណឹងល្អដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នក រាល់គ្នា--គឺយើងបានមកឯលោកិយនេះ ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ពីព្រោះព្រះវរបិតារបស់ យើងទ្រង់បានចាត់ឱ្យយើងមក...។

“ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង នោះត្រូវបានពោរពេញ ហើយបើអ្នកនោះកាន់ខ្ជាប់ដំរាបដល់ចុងបំផុត មើលចុះ យើងនឹងចាត់អ្នកនោះទុកថាជាឥតទោស នៅចំពោះព្រះវរបិតាយើង នៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងនឹងឈរជំនុំជំរះមនុស្សលោក” (ខទី 13, 16)។ សេចក្តីជំនឿ

លើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហាយចូនរបស់ទ្រង់បង្ហាញយើងឱ្យទៅរកទ្រង់។ លោកិយបង្រៀនថា ទាល់តែមើលឃើញ អ្វីមួយទើបអាចជឿបាន ប៉ុន្តែសេចក្តីជំនឿរបស់យើងលើព្រះអម្ចាស់របស់យើងដឹកនាំយើងឱ្យជឿ ដើម្បីយើងអាចឃើញ ទ្រង់ និងផែនការរបស់ព្រះវរបិតាសំរាប់យើង។

សេចក្តីជំនឿរបស់យើងក៏ដឹកនាំទៅរកសកម្មភាពផងដែរ---វាដឹកនាំទៅរកការតាំងចិត្ត និងការផ្លាស់ប្តូរទាំងឡាយ ដែលទាក់ទិននឹងការប្រែចិត្តពិតប្រាកដ។ ដូចដែលអាមូលេក បានបង្រៀននៅក្នុងជំពូកទី 34 នៃសៀវភៅអាសម៉ាថា:

"...ហេតុដូច្នេះហើយ មានតែដល់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿ ចំពោះការប្រែចិត្តទើបនាំមកនូវផែនការនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដ៏មហិមា និងអស់កល្បជានិច្ចបាន។ ហេតុដូច្នេះហើយ សូមព្រះប្រទានដល់អ្នក ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចចាប់ផ្តើម អនុវត្តសេចក្តីជំនឿចំពោះការប្រែចិត្ត ដើម្បីឱ្យអ្នកចាប់ផ្តើមអំពើនាំដល់ព្រះនាម ដ៏បរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នករាល់គ្នា មែនហើយ អំពើនាំដល់សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ចុះ ព្រោះទ្រង់មានប្តីនឹងសង្គ្រោះ" (ខទី 16--18) ។

ហេតុអ្វីបុគ្គលទាំងឡាយត្រូវតែប្រែចិត្ត ពីមុនពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? សម្លេងនៃ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាសដល់ពួកនីហ្វែ ឆូរ៉េបបញ្ចប់ចំពោះច្បាប់នៃការពលិកម្ម ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានមាន បន្ទូលថា: "ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវថ្វាយដល់យើង នូវចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាបវិញ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលមករក យើងដោយ មានចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាប អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ..." (នីហ្វែទី 3 9:20) ។

តំរូវការដូចគ្នានេះគឺត្រូវបានពិភាក្សានៅក្នុងកណ្តុទី 20 នៃព្រះគម្ពីរគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញានៅក្នុងខមួយ ដែលយើងប្រើប្រាស់ជាញឹកញាប់ ដើម្បីពិពណ៌នានូវតំរូវការសំរាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ខទី 37 បានសរសេរថា: "អស់អ្នកណា ដែលបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយមានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយមកដោយមានចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាប ហើយធ្វើបន្ទាល់នៅចំពោះសាសនាចក្រថា ពួកគេប្រាកដជាបានប្រែចិត្តចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ ទាំងអស់... នឹងបានទទួលឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចូលសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់" ។

ខនៃព្រះគម្ពីរនេះបង្រៀននូវមេរៀនដ៏មានសារៈសំខាន់ អំពីលក្ខណៈនៃការប្រែចិត្ត ក៏ដូចជាការរៀបចំសំរាប់ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ។ ទីមួយ ការប្រែចិត្តទាក់ទងនឹងបុគ្គលិក លក្ខណៈ នៃការបន្ទាបខ្លួន។ ដើម្បីរៀបចំខ្លួនទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយលើកដាក់លើខ្លួនយើងនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ យើងត្រូវតែបន្ទាបខ្លួនរបស់យើងនៅចំពោះទ្រង់---ផ្តល់នូវពលិកម្មនៃដួងចិត្តសង្រួង និងវិញ្ញាណទន់ទាបរបស់យើង ហើយទទួលយកឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។ ទីពីរ យើងរៀនថា មនុស្សទាំងឡាយត្រូវតែធ្វើជាសាក្សីចំពោះសាសនាចក្រ ឬធ្វើជា អ្នកតំណាងនៃសាសនាចក្រ ថាពួកគេបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ នៅទីបំផុត យើងដឹងថា ការប្រែចិត្ត ដែលជា ដំណើរការលាងសំអាត នាំឱ្យមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលជាពិធីបរិសុទ្ធលាងសំអាត ដើម្បីរៀបចំនរណាម្នាក់ទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអង្គទីបីនៃក្រុមព្រះ។ អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺមានតែ សំរាប់ជនទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានលាងសំអាតដោយការប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយនៃពិភពលោកប៉ុណ្ណោះ។

ហេតុអ្វីយើងត្រូវជ្រមុជទឹក និងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? លោក អូស្ការ វីតនី បានបង្រៀនថា: “ពិធីបុណ្យ ជ្រមុជទឹកមានពីរផ្នែក ហើយមានបេសកកម្មទ្វេដងដើម្បីសម្តែងឡើង។ វាមិនត្រឹមតែការលាងសំអាតប៉ុណ្ណោះទេ--- វាកែលំអរព្រលឹង ដោយធ្វើការបង្ហាញនូវរឿងទាំងឡាយនៃព្រះ ទាំងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល អនាគតកាល និងដោយ ផ្តល់ឱ្យនូវទីបន្ទាល់យ៉ាងពិតប្រាកដសេចក្តីពិត។ ព្រលឹងដែលលាងសំអាតពីអំពើបាប គឺស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយនាំឱ្យ មានសេចក្តីរីករាយនឹងឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងខ្លួន នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល ‘ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ’ ។ ទឹកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកចាប់ផ្តើមកិច្ចការនៃការធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ និងការបំភ្លឺ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកខាងវិញ្ញាណបំពេញ កិច្ចការនេះ។” (*Baptism---The Birth of Water and of Spirit* [n.d.] ទំព័រ 10) ។

ពិធីការនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយទឹក និងដោយភ្លើងគឺត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាទ្វារមួយដោយនិវេហ្វ (សូមមើលនិវេហ្វទី 2 31:17) ។ ហេតុអ្វីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាទ្វារមួយ? ពីព្រោះពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជា ពិធីបរិសុទ្ធមួយ ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃការចូលទៅក្នុងភាពពិត និងចំណងនៃសេចក្តីសញ្ញារវាងព្រះ និងមនុស្ស។ មនុស្សសន្យាថានឹងបោះបង់ចោលពិភពលោក ដើម្បីស្រឡាញ់ និងបំរើអ្នកដើរតាមរបស់ពួកគេ ទៅសួរពួកកំព្រា និងពួកមេម៉ាយក្នុងកាលដែលគេមានសេចក្តីវេទនា ប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ បំរើព្រះអម្ចាស់ ហើយគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់បានសន្យាថា “ស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើ [យើងរាល់គ្នា]យ៉ាងបរិបូណ៌” (ម៉ូសាយ 18:10) ព្រោះលោះពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ទាំងខាងលោកិយ និងខាងវិញ្ញាណ រាប់ជាមួយនឹងពួកអ្នកនៃដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ហើយផ្តល់ឱ្យនូវជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាផ្លូវដែលបានបង្ហាញដើម្បីចូលទៅក្នុងផ្លូវ “តូច និងចង្អៀត” ទៅរកជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច។

យោងទៅតាមសាវ័កប៉ុល ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃការចុះទៅក្នុងផ្លូវទឹករបស់យើង ដែលយើង ត្រូវការក្រោកឡើងជាមួយនឹង “ជីវិតបែបថ្មី” (រ៉ូម 6:4) នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ពិធីបរិសុទ្ធនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ជានិមិត្តសញ្ញាឱ្យការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ---យើងស្លាប់ជាមួយទ្រង់ ដើម្បីយើងអាច រស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់។ តាមបែបនេះ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាពិធីបរិសុទ្ធនៃការសង្គ្រោះដំបូង ហើយការទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយយើងម្នាក់ៗឈានឆ្ពោះទៅមុខ ហើយប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត។

តើអាចប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុតយ៉ាងដូចម្តេច? ការប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុតតំរូវឱ្យមានសេចក្តីស្មោះត្រង់រហូតដល់ ទីបំផុត ដូចជានៅក្នុងករណីរបស់ប៉ុល បានប្រាប់ទៅធីម៉ូថេ ថា “ខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានរត់ប្រណាំងជាស្រេច ខ្ញុំបាន រក្សាសេចក្តីជំនឿទៅហើយ” (ធីម៉ូថេទី 2 4:7) ។ ជាការពិតណាស់ នេះមិនមែនជាការងារងាយស្រួលនោះឡើយ។ វាហាក់ដូចជាជំលោះ មានឧបសគ្គ និងការលាងសំអាតដល់ចុងបំផុត នៅពេលដែលយើងរៀបចំជាស្រេច ដើម្បីត្រឡប់ ទៅរស់នៅជាមួយព្រះវរបិតារបស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយទទួលពរជ័យដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

ពិតប្រាកដណាស់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត គឺមិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើឡើងដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ ទីមួយ វាត្រូវការព្រះចេស្តាប្រោសលោះរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ យើងមិនអាចត្រឡប់ទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះវរបិតាសួគ៌ វិញបានទេ លើកលែងតែយើងស្អាតស្អំ ហេតុដូច្នោះហើយយើងត្រូវតែបន្តប្រែចិត្ត។ ជាការល្អវិសេសវិសាលបំផុតនោះ

គឺយើងប្រែចិត្តមួយពេលម្តងៗ ប៉ុន្តែយើងក៏ត្រូវចូលរួមនៅក្នុងការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ជារៀងរាល់សប្តាហ៍ផងដែរ ដើម្បី ទទួលបានសាក្រាម៉ង់ និងរំលឹកសេចក្តីសញ្ញា នៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់យើង។ ទីពីរ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត តំរូវឱ្យមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់នឹងដឹកនាំយើង ហើយធ្វើឱ្យយើងបរិសុទ្ធ។ ទីបី យើងត្រូវតែជាផ្នែកទាំងមូល នៃសហគមន៍បរិសុទ្ធ ដោយមានការបំរើ និងទទួលការបំរើពីបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ ដោយសារ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ (សូមមើល កូរិនថូសទី 12:11--13) យើងម្នាក់ៗ មានតួនាទីដែលត្រូវធ្វើ យើងម្នាក់ៗមានសារៈសំខាន់ ប៉ុន្តែដើម្បីទទួលបានជោគជ័យយើងត្រូវតែបានសាមគ្គីនៅក្នុង ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ទីបួន យើងត្រូវតែចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយនឹងអ្នកដទៃ។ ការសន្យានៃការនាំ សូម្បីតែ ប្រាសាទម្នាក់មកកាន់ ព្រះអម្ចាស់គឺមានអត្ថន័យ ហើយនៅអស់កល្បជានិច្ច (សូមមើល គ. និង ស. 18:15)។ លើសពី នោះទៅទៀត ដំណឹងល្អ ជាធម្មតាត្រូវការបួសដែលរឹងមាំ នៅក្នុងអ្នកទាំងឡាយណាដែលចែកចាយជាញឹកញាប់។ នៅទីបំផុត យើងត្រូវតែរក្សានូវសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីសង្ឃឹមទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត ហើយ នៅក្នុងវិធីជាច្រើន យើងធ្វើកិច្ចការនេះតាមរយៈ ការអធិស្ឋាន ការតមអាហារ និងការអានព្រះគម្ពីរ។ ការអនុវត្តន៍ ទាំងនេះនឹងការពារយើងប្រឆាំងនឹងគំរោងកលល្បិច និងព្រល្លក្លើងទាំងឡាយរបស់មារសត្រូវ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្បិតដំណឹងល្អនេះបានឱ្យនិយមន័យនូវវិធី ដែលយើងអាចទទួលបាន នូវផលនៃដំណឹងល្អ ដែលមានបទពិសោធន៍នូវ "សេចក្តីអំណរជាអតិបរមា" (និហៃទី1 8:12) មានតែដំណឹងល្អ តែប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើឱ្យកើតមាន និងមានការប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុតឆ្លងកាត់ឧបសគ្គទាំងឡាយនៃជីវិតរមែង ស្លាប់។ ដំណឹងល្អបង្រៀនយើងទាំងអស់គ្នានូវអ្វីដែលយើងត្រូវ ដើម្បីត្រឡប់ទៅរស់នៅជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់ យើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ជារូបកាយដែលរស់ឡើងវិញ និងរុងរឿង។ យើងទាំងអស់គ្នារក្សានៅក្នុងគំនិតរបស់យើង នូវការនិមិត្តនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ សូមឱ្យយើងខុស្សាហ៍ព្យាយាម ក្នុងការធ្វើតាមរូបមន្តសំរាប់ជីវិតដ៏នៅអស់ កល្បជានិច្ច គឺដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមឱ្យយើងប្រកាន់ខ្ជាប់ដល់ចុងបំផុត។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន។